

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่ม หรือไม้ต้นเล็ก สูงได้ถึง 10 ม. แตกกิ่งดกสพรั่ง เปลือก มีสีค่อนข้างน้ำตาลอมเทาจนถึงสีน้ำตาลดำ ผิวเรียบหรือขรุขระเล็กน้อย เปลือกในมีสีส้มอ่อน ใบ กว้าง 3-8 ซม. ยาว 7-24 ซม. มีรูปร่างเป็นรูปไข่กลับหรืออาจพบเป็นรูปขอบขนาน ปลายเรียวแหลม โคนห้ สองด้าน ไม่เท่ากัน ขอบใบจักซี่ฟันเล็กใหญ่สลับกัน เห็นชัด ใบอ่อนมีขนสีน้ำตาลหนาแน่น ใบแก่ด้านบน สีเขียวหม่น ด้านล่างสีอ่อนกว่า และมีขนนุ่มบนเส้นใบ เส้นแขนงใบ 8-17 คู่ เรียงขนานกัน เส้นใบย่อยเป็นแบบขั้นบันได ก้านใบยาว 0.2-1 ซม. มีขนสีน้ำตาลติดแน่น หูใบยาว 5-10 มม. รูปสามเหลี่ยม มีสันด้านนอกชัด ดอก สีขาวหรือสีครีมอมเหลือง ออกเป็นกลุ่ม มีถึง 20 ดอก ไม่มีก้านช่อรวม ออกตามง่ามใบ หรือบนกิ่งข้างสั้นๆ ก้านดอกสั้นมาก กลีบเลี้ยงยาวประมาณ 5 มม. สีเขียวจางถึงสีเหลืองมัว มีขนสีน้ำตาล กลีบในแคบกว่าและยาวกว่ากลีบนอก กลีบดอกยาวประมาณ 6 มม. แบนคล้ายเข็มขัดหรือเป็นรูปตัวเอส (S) ปลายโค้ง ด้านนอกตรง เส้นกลางมีขนสีเงิน อับเรณูมีรยางค์ 1 อัน ก้านเกสรเพศผู้เล็ก เรียว รังไข่มีขน ก้านเกสรเพศเมียมีขน ยกเว้นบริเวณใกล้ปลายยอด ผล กลม ยาวประมาณ 3 ซม. สีเขียวอ่อน อยู่ในกลุ่มก้านที่พันกัน เป็นก้อนคล้ายมอสส์ (คล้ายผลเงาะ) มีกลีบเลี้ยงติดแน่นที่โคน เมื่อแก่จะแตกออกเป็น 3 ส่วน แต่ละส่วนมีเมล็ดสีน้ำตาลอ่อน เป็นมัน 1-2 เมล็ด ยาว 4-7 มม. พบขึ้นทั่วไปเป็นพืชรในเรือนยอดชั้นรองในป่าดิบชื้นต่ำ อาจขึ้น ได้ถึง 600 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, โฮมอนด์ ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาพฤกษศาสตร์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

